

عنوان مقاله:

بلندمرتبه سازی و راهبردمعاصر سازی فن آوری های بومی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الهه میرزایی - گروه هنر، کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم و تحقیقات ایلام، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام، ایلام، ایران

ابراهیم مرادی - گروه باستان شناسی، استادیار و دکتری باستان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

رشد شتابان و بی رویه جمعیت در شهرهای بزرگ و به تبع آن نیاز به مسکن در سطحی وسیع، از یک سو و نیز جلوگیری از گسترش افقی شهرها از سوی دیگر، احداث ساختمانهای بلند را بعنوان راه حلی در مقابل مسئله کمبود زمین ضروری ساخته است. ولی متأسفانه با وجود پیشرفت دانش و توان مهندسی و فناوری ساخت، هیچکدام نتوانسته است در بالا بردن کیفیت فضاها و ارزش های معماری متناسب با زندگیانسان معاصر کمک شایانی کند؛ به گونه ای که فضاهای معماری امروز به فضاهای تک بعدی و فاقد معنا تبدیل شده. علاوه بر این، فناوری موجب شده بر خلاف تفاوت های فرهنگی، اقلیمی، بومی که در محیط موجود می باشد، بناها در موقعیت های مختلف یکسان شده و آنچنان تفاوتی با همنداشته باشند. این موضوع باعث شده، فضاها آنچنان دلچسب و مطبوع نباشند. در اینجا با دقت در مسکن سنتی ایرانی که بر اساس فناوری بومیشکل گرفته است به این موضوع پی می بریم که می توان با استفاده از فناوری بومی در تمام نقاط خانه، حال و هوا و کیفیت های متفاوتی را بسته به کاربرد آن فضا به وجود آورد. بنابراین در این پژوهش سعی میشود با توجه به رشد شهرنشینی، دیگرماندگ گذشته و به روشهای سنتی نمیتوانیم بناهای معماری خلق کنیم چون هم نیازهای ما از فضای معماری عوض شده اند و هم روشهای ساخت سنتی پاسخگو نیستند اما میتوان با توجه به فناوری های نوین معماری بومی، آنرا به زبان امروزی ترجمه و تبدیل کرد. در این نوشتار، به وسیله معاصر سازی فن آوری های بومی در معماری امروز این امید می رود که بتوان میان فرهنگ امروزین و گذشته ارتباط برقرار نمود

کلمات کلیدی:

فناوری بومی، بلندمرتبه سازی، معاصر سازی، ارزشهای بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395734>

